

**SPECYFIKACJE TECHNICZNE WYKONANIA
I ODBIORU ROBÓT**

**WYKONANIE ROBÓT REMONTOWYCH ELEWACJI
HALI SPORTOWEJ W SIECHNICACH**

SISK.Z.27.2023

Siechnice 2023-12-22

Spis treści

1. WSTĘP	3
1.1.Przedmiot specyfikacji technicznej (ST)	3
1.2.Zakres stosowania	3
1.3.Określenia podstawowe	3
1.4.Zakres robót objętych SST	3
1.5.Ogólne wymagania dotyczące robót	4
2. MATERIAŁY	4
2.1. Materiały potrzebne do wykonania robót	4
2.2. Wymagania dla materiałów:	4
3. SPRZĘT	5
4. TRANSPORT	6
5. WYKONANIE ROBÓT.	6
5.1. Przygotowanie podłoża	6
5.2. Zasady klejenia płytek klinkierowej do ściany	8
5.3. Wykonanie podkładu tynkarskiego	8
6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT	9
6.1. Sprawdzeniu podlegają	9
6.2. Odbiór robót	9
7. OBMIAR ROBÓT	9
8. ODBIÓR ROBÓT	9
9. PRZEPISY ZWIĄZANE	10

1. WSTĘP

1.1.Przedmiot specyfikacji technicznej (ST)

Przedmiotem niniejszej specyfikacji technicznej (ST) są wymagania dotyczące wykonania i odbioru robót polegających na wykonaniu okładziny elewacji z płytki klinkierowej imitującej naturalną cegłę klinkierową.

1.2.Zakres stosowania

Specyfikacja techniczna jest dokumentem będącym podstawą do udzielenia zamówienia i zawarcia umowy na wykonanie robót zawartych w pkt 1.1

1.3.Określenia podstawowe

Określenia i nazewnictwo użyte w niniejszej specyfikacji technicznej ST są zgodne z obowiązującymi podanymi w normach PN i przepisach Prawa budowlanego.

Tynk – mieszanina na bazie wapna, cementu lub gipsu (uwodnionego siarczanu wapnia) z dodatkiem lub bez kruszywa, włókien lub innych materiałów, która jest stosowana do pokrycia powierzchni ścian i sufitów i twardnieje po zastosowaniu.

Obrzutka – mieszanina drobnego kruszywa z cementem lub wapnem albo połączeniem obu tych składników (a także z innymi składnikami) i wodą, twardniejąca po zastosowaniu, używana najczęściej do pokrycia ścian i sufitów.

Terenie budowy – należy przez to rozumieć przestrzeń, w której prowadzone są roboty budowlane wraz z

przestrzenią zajmowaną przez urządzenia zaplecza budowy,

Inżynier /inspektor nadzoru – osoba posiadająca odpowiednie wykształcenie techniczne i

praktykę zawodową oraz uprawnienia budowlane, wykonująca samodzielne funkcje techniczne w budownictwie, której inwestor powierza nadzór nad budową obiektu budowlanego. Reprezentuje on interesy

inwestora na budowie i wykonuje bieżącą kontrolę jakości i ilości wykonanych robót, bierze udział w sprawdzianach i odbiorach robót zakrywanych i zanikających, badaniu i odbiorze instalacji oraz urządzeń

technicznych, jak również przy odbiorze gotowego obiektu.

Rusztowaniu – konstrukcja jednorazowa (na ogół drewniana), systemowa wielokrotnego użytku (z rur stalowych lub aluminiowych) lub specjalna (np. wiszące), służąca jako pomost roboczy do wykonywania

robót na poziomie przekraczającym dopuszczalną przepisami, bezpieczną pracę na wysokości,

1.4.Zakres robót objętych SST

Ustalenia zawarte w ST mają zastosowanie przy:

- Przygotowanie terenu budowy (ustawienie rusztowań, ogrodzenie, zaplecze dla pracowników),
- Przygotowanie podłoża (ocena podłoża, konieczne naprawy, oczyszczenie, gruntowanie),
- Wykonanie warstwy wyrównującej poprzez zastosowanie warstwy klejącej-zbrojonej, z suchej zaprawy mineralnej do wykonania warstw zbrojonych siatką, zawierająca mikro-włókna ,
- Wzmocnienie układu łącznikami mechanicznymi, jeżeli jest to wymagane z uwagi na nośność podłoża pod wykonanie okładziny,
- Wykonanie okładziny z płytek elewacyjna klinkierowa imitująca cegłę naturalną o wym. Minimum 24x7cm gr. min. 10mm, dla szpalet okiennych należy zastosować płytki klinkierowe naroże,

- Spoinowanie płytek klinkierowych zaprawą z trasem do fugowania klinkieru,

Ściana podlegająca wykonaniu okładziny z płytek klinkierowych, została wykonana z ytonga, ytong pokryty tynkiem cementowo-wapiennym wraz z wykonaniem dodatkowej warstwy z zaprawy klejącej zbrojonej siatką z włókna szklanego.

1.5. Ogólne wymagania dotyczące robót

Wykonawca robót jest odpowiedzialny za jakość wykonania robót, ich zgodności z dokumentacją projektową w posiadaniu której jest Zamawiający tylko w wersji papierowej do okazania w siedzibie Zamawiającego, ST i poleceniami Inżyniera/Inspektora Nadzoru.

2. MATERIAŁY

2.1. Materiały potrzebne do wykonania robót

Do podstawowych materiałów potrzebnych do wykonania elewacji zaliczyć należy:

- Grunt do zagruntowania istniejącego podłoża,
- Suchą zaprawę mineralną klejowo-szpachlową zawierającą mikro-włókna,
- Masę zbrojącą – bezcementową do zatopienia siatki o wysokiej elastyczności wzbogaconą mikro-włóknem szklanym w postaci pasty gotowej do użycia, z możliwością nanoszenia mechanicznego,
- Siatkę zbrojeniową z włókna szklanego odporną na środowisko zasadowe, ze splotem klejonym i przeplatany,
- Klej do klinkieru, klej wysoko elastyczny i odkształcalny, mrozoodporny z technologią żelową, modyfikowany polimerami,
- Zaprawa z trasem do wypełniania spoin, fugowania murów licowych z wszelkiego rodzaju cegieł, płytek elewacyjnych oraz klinkierowych,
- Płytką elewacyjną klinkierową imitującą cegłę naturalną o wym. minimum 24x7cm gr. min. 10mm,

2.2. Wymagania dla materiałów:

Ogólne wymagania dotyczące materiałów.

- Sucha zaprawa mineralna klejowo-szpachlowa zawierająca mikro-włókna.

Przyczepność do podłoża - $> 0,08 \text{ N/mm}^2$; FP: A;B lub C

Absorpcja wody - W_{c2}

Współczynnik przepuszczalności pary wodnej - $\mu \leq 25$

Współczynnik przewodzenia ciepła - $\leq 0,45 \text{ W/mK}$ dla $P=50\%$

- Siatka zbrojeniowa z włókna szklanego odporna na środowisko zasadowe, ze splotem klejonym i przeplatany

Masa jednostkowa $\geq 145 \text{ g/m}^2$

Wytrzymałość na rozciąganie (N/5cm) - 2200/2000

Wielkość oczka - 4,0 x 4,5 mm

- Klej do klinkieru, klej wysoko elastyczny i odkształcalny, mrozoodporny z technologią żelową, modyfikowany polimerami.

Wytrzymałość złącza - przyczepność początkowa $\geq 1,0 \text{ N/mm}^2$

Trwałość w warunkach kondycjonowania / starzenia termicznego - przyczepność po starzeniu termicznym $\geq 1,0 \text{ N/mm}^2$

Trwałość w warunkach działania wody / wilgoci - przyczepność po zanurzeniu w wodzie $\geq 1,0$ N/mm²

Trwałość w warunkach cykli zamrażania - rozmrażania - przyczepność po cyklach zamrażania i rozmrażania $\geq 1,0$ N/mm²

- Zaprawa z trasem do wypełniania spoin, fugowania murów licowych z wszelkiego rodzaju cegieł, płytek elewacyjnych oraz klinkierowych, mineralna, hydrofobowa dla spoin o szerokości 6-15 mm

Wytrzymałość na ściskanie - M 10

Wytrzymałość spoiny - początkowa wytrzymałość na ścinanie zapraw murarskich $\geq 0,10$ N/mm² (wartość zmierzona wg EN 1052-3, metoda B w połączeniu z silikatowymi bloczkami referencyjnymi o wilgotności własnej od 3 % do 5 %)

Zawartość chlorków - $\leq 0,1\%$ Cl

Reakcja na ogień - A1

Absorpcja wody - $\leq 0,40$ kg/(m²·min^{0,5})

Przepuszczalność pary wodnej - współczynnik dyfuzji pary wodnej μ 15/35 (wartość tab. EN 1745:2012)

Współczynnik przewodzenia ciepła $\lambda_{10, dry, mat}$ - 0,82 W/(mK) dla P=50%, 0,89 W/(mK) dla P=90% (wartość tab. EN 1745:2012)

- Płytką elewacyjną klinkierową imitującą cegłę naturalną o wym. minimum 24x7cm gr. min. 10mm.

NAsiąkliwość wodna $\sim 3\%$

Wymiary: długość i szerokość $\pm 2,0\%$, grubość $\pm 10\%$, prostokątność $\pm 1,0\%$, płaskość powierzchni $\pm 1,5\%$, krzywizna boku $\pm 1,0\%$

Jakość powierzchni - minimum 95% płytek nie powinno mieć widocznych wad powodujących pogorszenie wyglądu powierzchni płytek.

Ma spełniać odporność na: zamrażanie i rozmrażanie, trwałość na szok termiczny,

3. SPRZĘT

Sprzęt do wykonywania robót fasadowych

Wykonywanie robót fasadowych należy wykonywać przy użyciu rusztowania, drobnego sprzętu budowlanego i elektronarzędzi.

Sprzęt wykorzystywany do robót elewacyjnych to w razie konieczności rusztowania warszawskie oraz:

1. wiadra plastikowe
2. wiertarka
3. mieszadło do zapraw
4. poziomica 1m
5. poziomica węzowa
6. pion
7. łąta aluminiowa 2m
8. listwy i łąty drewniane
9. kątownik metalowy
10. sznur malarski
- 11 . ołówek stolarski
12. nożyk metalowy

13. piła płatnica
14. piłka do metalu
15. nożyce do blachy
16. młotek murarski
17. łapka Stalowa
18. wkrętaki
19. miarka
20. kielnia
21. kielnia kąтова wewnętrzna
22. kielnia kąтова zewnętrzna
23. szpachelka stalowa
24. pace stalowe gładkie
25. pace stalowe zębate 10 -20 mm
26. pace styropianowe
27. paca duża z papierem ściernym
28. uchwyt z papierem ściernym
29. paca z tworzywa sztucznego
30. przecinak
31. szczotka drucziana
32. szczotka ryżowa
33. taśma malarska samoprzylepna
34. pędzel Ławkowiec
35. wałek malarski z kratką ociekową,
36. pistolet do silikonów, itp.

4. TRANSPORT

Transport materiałów

Transport materiałów odbywa się w sposób zabezpieczający je przed przesuwaniem podczas jazdy, uszkodzeniem i zniszczeniem. Pakowanie, przechowywanie i transport podano w instrukcji Producenta dostosowanej do polskich przepisów przewozowych.

5. WYKONANIE ROBÓT.

5.1. Przygotowanie podłoża

Przed przystąpieniem do położenia płytek, należy nie tylko odpowiednio przygotować podłoże, ale także zdemontować na czas robot wszystkie elementy utrudniające lub też wręcz uniemożliwiające szczelne przyklejenie płytek klinkierowych.

Pamiętać też trzeba o tym, że dodatkowa warstwa pogrubia ściany, a więc spowoduje potrzebę zwiększenia wysięgu obróbek blacharskich, kotew rur spustowych. Na nowo trzeba będzie też zamocować niektóre elementy mocowane do elewacji. Prawidłowo przygotowane podłoże determinuje w znacznym stopniu jakość całego systemu. Aby uzyskać trwały efekt stabilności systemu należy zacząć od rozpoznania podłoża i jego właściwości. System można wykonywać nie tylko na ścianie ceramicznej w stanie surowym lub otynkowanej, ale praktycznie na każdej ścianie wzniesionej w dowolnym systemie prefabrykacji. Podłoże powinno być nośne, stabilne, czyste i o niewielkim stopniu chłonności. Przygotowanie podłoża polega też często na jego wyrównaniu. Po przeprowadzeniu prac przygotowawczych, należy sprawdzić nośność podłoża poprzez wykonanie próby przyklejania. W przypadku nowych podłoży betonowych lub tynkowych należy zwrócić uwagę na możliwość

występowania naprężeń skurczowych, będących efektem procesu wiązania cementu. Podłoże, na którym będzie mocowany system musi być uprzednio oczyszczone z brudu, kurzu, porostów, luźno związanych fragmentów itp. czynników powodujących osłabienie przyczepności zaprawy klejowej. Nośność problematyczną posiadają wszystkie podłoża malowane, zwłaszcza gdy farby wykazują cechy pylenia lub łuszczenia się, ponadto ściany surowe wykonane z materiałów silnie chłonących wodę (np. gazobeton, cegła silikatowa raz wszystkie ściany otynkowane tynkami słabymi i obsypującymi się i silnie nasiąkliwymi. Podłoża problematyczne należy przygotować do przyklejenia płytek najpierw przez oczyszczenie mechaniczne i zmycie, a następnie przez zagruntowanie emulsją. Zaprawy klejące, stosowane do przyklejania płytek, produkowane są na bazie spoiwa cementowego. W procesie ich wiązania jest, więc niezbędna woda. Chłonność mocno nasiąkliwych podłoży powinna być, więc zredukowana. Najprostsza metoda oceny chłonności polega na spryskaniu ściany wodą i sprawdzeniu, jak szybko wsiąka ona w podłoże. Jeżeli niemal natychmiast ściana przybiera ciemniejszą barwę, oznacza to, że należy ograniczyć chłonność ściany poprzez jej zagruntowanie emulsją gruntującą. Dzięki dużej zdolności penetracji emulsja wnika silnie w podłoże, wzmacniając je i zabezpieczając przed wnikaniem wilgoci, zwiększa także przyczepność kolejnych warstw. Przy pomocy pacy ze stali nierdzewnej, zaprawą wyrównującą należy wypełnić niewielkie ubytki tynku bądź wyrównać występujące w nim zagłębienia. W celu uzyskania prostej i wypoziomowanej dolnej krawędzi systemu zaleca się stosowanie tzw. listwy cokołowej/startowej, dającej pewne, trwałe i estetyczne wykończenie elewacji od dołu. Listwą jest aluminiowy kształtownik dobierany przekrojem do grubości płyty, mocowany do podłoża stalowymi kołkami rozporowymi. Przezroczysta gruba folia (najlepiej ogrodnicza), przyklejona do ościeżnicy okiennej papierową taśmą malarską zabezpieczy okno przed zabrudzeniem i jednocześnie nie zmniejszy dostępu światła do pomieszczeń w budynku. Folią należy też zabezpieczyć skrzydło drzwi zewnętrznych i oddzielnie ich ościeżnicę. Styk ościeżnicy okiennej z murem musi być dokładnie uszczelniony. W tym miejscu często występuje tzw. Mostek termiczny. Jeżeli na etapie budowy do uszczelnienia użyto starych szmat, worków po cemencie, czy też zbutwiałych paków, to należy je usunąć.

Po dokładnym oczyszczeniu szczelin z resztek gruzu i starych "uszczelnaczy", należy wymieść pozostały pył i dokładnie zwilżyć wodą dolną krawędź ościeżnicy i ściany. Pianka montażowa uszczelni i dodatkowo ustabilizuje ościeżnicę w ścianie. Po stwardnieniu pianki należy jej nadmiar odciąć ostrym nożem wzdłuż lica ościeżnicy. Urządzenia elektryczne, jak np. włączniki oświetlenia, należy demontować po wyłączeniu napięcia zasilającego, posługując się izolowanymi narzędziami. Ponieważ po przyklejeniu płytki wyłącznik oddali się od ściany, należy przedłużyć przewód elektryczny. W tym celu nowy odcinek przewodu łączy się z istniejącym za pośrednictwem kostki przyłączeniowej. Puskę elektryczną należy zabezpieczyć denkiem z tworzywa sztucznego. Przez wykonany w denku otwór przewleka się przedłużony przewód elektryczny. Denko osłaniające puszkę elektryczną można zabezpieczyć przed uszkodzeniem w czasie dalszych prac poprzez zatopienie w zaprawie wyrównującej siatki z włókna szklanego – tej samej, która będzie wykorzystywana do wykonania warstwy zbrojonej na płycie. Stare kotwy, mocuje rury spustowe, można wyrwać, posługując się stalową łapką do wrywania gwoździ. Podłożona pod łepkę deska ze zukosowanym końcem zabezpieczy tynk przed uszkodzeniem.

Podłoże musi być mocne, nośne, suche, czyste, nie przemarznięte, wolne od kurzu, pyłu oraz resztek środków antyadhezyjnych. Luźne części podłoża oraz łuszczące się powłoki malarskie należy usunąć. Podłoża nasiąkliwe zagruntować preparatem głęboko gruntującym, podłoża nienasiąkliwe i gładkie gruntować Kwarcowym środkiem gruntującym, podłoża anhydrytowe zagruntować Żywicą epoksydową wraz z posypką piaskową. Klej nanosić dopiero po całkowitym wyschnięciu preparatu gruntującego. Stosować na podłożach takich jak beton, ogrzewane jاستريchy cementowe, ogrzewane jاستريchy anhydrytowe, mury ceglane, tynki cementowe, tynki wapienno-cementowe, tynki wapienne,

tyunki gipsowe, bloczki z betonu lekkiego, bloczki gipsowe, stare okładziny ceramiczne, płyty gipsowo-kartonowe, płyty gipsowo-włókniste, lastryko, asfalt lany, oraz płyty OSB.

5.2. Zasady klejenia płytek klinkierowej do ściany

Płytki należy przyklejać do podłoża za pomocą zaprawy klejowej.

Zaprawa klejąca o konsystencji plastycznej:

Zawartość opakowania wsypywać stopniowo do pojemnika zawierającego określoną ilość czystej wody stale mieszając. Mieszać starannie za pomocą mieszadła wolnoobrotowego przez czas określony w instrukcji aplikacji, do uzyskania jednorodnej konsystencji bez grudek. Odczekać określoną ilość czasu i ponownie przemieszać zaprawę. Tak przygotowany klej należy zużyć w ciągu określonej ilości godz. W przypadku związania kleju niedopuszczalne jest ponowne rozrabianie go wodą. Przygotowany klej nie powinien być mieszany z suchą zaprawą oraz z wodą w celu zmiany jego konsystencji. Za pomocą gładkiej krawędzi pacy nanieść najpierw tzw. warstwę kontaktową, następnie za pomocą zębatej krawędzi pacy nanieść właściwą warstwę klejącą. Rozmiar zęba pacy należy dostosować do wielkości płytek. Płytki układać przed rozpoczęciem procesu „naskórkowania” tzn. przed upływem 30 minut. Płytki należy starannie docisnąć, następnie przesunąć i ustawić w ostatecznym położeniu. Podczas układania płytek na zewnątrz, w miejscach narażonych na znaczne obciążenia mechaniczne, elewacjach zaleca się stosowanie tzw. metody kombinowanej polegającej na nakładaniu kleju na podłoże jak również na płytkę, zapewniającej pełne podparcie płytki. Płytki spoinować po związaniu kleju. Świeżą zaprawę należy chronić przed wpływem niekorzystnych warunków atmosferycznych takich jak mróz, porywiste wiatry, bezpośrednie nasłonecznienie oraz deszcz. Prace należy wykonywać przy temperaturze powietrza i podłoża od +5°C do +30°C.

5.3. Wykonanie podkładu tynkarskiego

Podkład tynkarski należy stosować bez rozcieńczania, w temperaturach od +5°C do +25°C. Nakładać w jednej warstwie, przy pomocy pędzla lub wałka malarskiego. Czas wysychania zależy od warunków atmosferycznych i wynosi od 4 do 6 godzin. Podkład może służyć jako tymczasowa warstwa ochronna przez okres 6-ciu miesięcy, w sytuacji gdy np. w skutek niekorzystnych warunków atmosferycznych (zima) nie jest możliwe przyklejenie płytek klinkierowych. W celu uzyskania równej, pionowej krawędzi narożnika, należy posłużyć się deską. Nie zwichrowaną deskę należy wypionować przy pomocy poziomnicy i przybić z jednej strony narożnika, wzdłuż jego krawędzi. Przed narzuceniem zaprawy tynkarskiej należy obficie zwilżyć ścianę wodą. Zaprawę narzuca się kielnią i wstępnie wyrównuje pacą stalową. Po lekkim przeschnięciu zaprawy należy ją ponownie zwilżyć wodą i zatrzeć pacą drewnianą lub styropianową wzdłuż deski prowadzącej. Gdy zaprawa zwiąże deskę prowadzą należy oderwać i przybić z drugiej strony narożnika, narzucając i wyrównując zaprawę w analogiczny sposób. Po związaniu zaprawy i usunięciu deski, naprawiany narożnik będzie miał idealny kształt. Warstwa zbrojona, stanowiąca podłoże pod tynk szlachetny, powinna być idealnie równa. Wszelkie nierówności i ślady po pacy należy zeszlifować droбноziarnistym papierem ściernym.

Po wyschnięciu podkładu tynkarskiego należy wykonać uszczelnienia dylatacji i innych połączeń. Po umieszczeniu w szczelinie sznura dylatacyjnego należy uszczelnić styk masą trwale plastyczną. Ten sposób uszczelnienia skompensuje ruchy ościeżnicy drzwiowej oraz nie dopuści wody opadowej pod układ ociepleniowy.

Styki pomiędzy ociepleniem a przebijającymi się przez niego elementami, np. konstrukcji dachu, należy uszczelnić silikonem budowlanym. Każdy styk docieplenia z mało sztywnymi elementami budynku powinien być wykonany w sposób elastyczny i szczelny. Do wypełnienia szczeliny

dylatacyjnej pomiędzy ościeżnicą okienną a ociepleniem również używa się sznura z pianki PUR. Izolację styku, chroniącą przed wodą opadową należy wykonać z masy trwale plastycznej.

6. KONTROLA JAKOŚCI ROBÓT

Wymagania ogólne ST

Ogólne ustalenia dotyczące podstaw płatności podano w umowie.

6.1. Sprawdzeniu podlegają

Sprawdzeniu podlegają: odchylenie powierzchni od płaszczyzny i odchylenia krawędzi od linii prostej nie większe niż 3 mm i w liczbie nie większej niż 3 na całej długości łąty kontrolnej o dł. 2 m.

Odchylenie powierzchni i krawędzi od kierunku pionowego nie większe niż 2 mm na 1 m i nie większe niż 4 mm na wysokości ściany na której zostanie przyklejona płytki klinkierowa..

6.2. Odbiór robót

6.1.1. Odbiór materiałów i robót powinien obejmować zgodności z dokumentacją projektową oraz sprawdzenie właściwości technicznych tych materiałów z wystawionymi atestami wytwórcy. W przypadku zastrzeżeń

co do zgodności materiału z zaświadczeniem o jakości wystawionym przez producenta

6.1.2. Nie dopuszcza się stosowania do robót materiałów, których właściwości nie odpowiadają wymaganiom technicznym. Nie należy stosować również materiałów przeterminowanych (po okresie gwarancyjnym).

Odbiór powinien obejmować:

- sprawdzenie wyglądu zewnętrznego; badania należy wykonać przez ocenę wzrokową,
- sprawdzenie prawidłowości ukształtowania powierzchni elewacji za pomocą poziomicy o długości 2-4 metrów, należy wykonać z dokładnością **2 mm**;
- sprawdzenie prawidłowości wykonania styków materiałów okładzinowych (fug pomiędzy płytkami), badania prostoliniowości i szerokości spoin należy wykonać z dokładnością **1mm**,
- sprawdzenie prawidłowości wykonania narożników, obróbki krawędzi; badania należy wykonać przez ocenę wzrokową.

W przypadku stwierdzenia wad i usterek – sposoby ich usunięcia ustalone zostaną w załącznikach do protokołu odbioru robót ustalone odrębnym trybem.

7. OBMIAR ROBÓT

Jednostką obmiaru jest 1 m² wykonanej elewacji z okładziny.

8. ODBIÓR ROBÓT

Wymagania ogólne

Odbiór powinien następować po wykonaniu każdej opisanej czynności. Należy wówczas skontrolować prawidłowość wykonania pracy: pionowość płaszczyzn, prawidłowość wykonania narożników, prawidłowość wykonania uszczelnień. Po wykonaniu wszystkich opisanych robót zostaje dokonany odbiór końcowy, który poza wymienionymi elementami powinien jeszcze obejmować: oględziny wzrokowe, zgodność doboru kolorystycznego, estetykę wykonania całej elewacji.

W wyniku odbioru należy sporządzić protokół odbioru robót.

9. PRZEPISY ZWIĄZANE

PN-C 81906:2003 Wodorozcieńczalne farby i impregnaty do gruntowania

PN-EN 998-1:2004 Wymagania dotyczące zapraw do murów

PN-B-10109:1998 Tynki i zaprawy budowlane. Suche mieszanki tynkarskie.

PN-91/B-10102 Farby do elewacji budynków. Wymagania i badania.